

varighed specielt med en grundig efterbehandling, så narkomanerne ikke blot efterlades i et nyt misbrug.

Der er også et stort behov for at forbedre vilkårene for det – tør man roligt sige – usle liv, som narkomaner, der ikke er i behandling, lever. Som et led heri foreslår vi, at regeringen udarbejder en model for forsøg med lægeordineret heroin til en gruppe af hårdt belastede narkomaner. De foreløbige erfaringer fra Schweiz ser positive ud. Lad os se en model for et lignende forsøg tilpasset de danske forhold, så vi har et godt grundlag at foretage en endelig vurdering ud fra.

Den tredje side af narkoproblematikken er kontrolsiden. Politiets indsats og strafsanktioner er uægtelig det, der mest har været inde i den daglige debat her på det seneste.

Jeg vil gerne sige, så det ikke kan misforstås, at vi stærkt vil støtte de varslede stramninger over for narkohandlerne. Det gælder en forstærket politimæssig indsats, mere synligt politi på gaden i de belastede kvarterer, det gælder bedre efterforskningsmuligheder, herunder øget adgang til konfiskation med regler om omvendt bevisbyrde, og det gælder en væsentlig skærpelse af strafniveauet ved gentagen handel med hårde stoffer, også selv om de enkelte handler angår små mængder. For deraf følger også bedre muligheder for varetægtsfængsling, ikke alene på grund af risikoen for gentagelse, men også af hensyn til retsfølelsen hos os alle.

Der skal også lyde en støtte til indenrigsministerens forslag om skærpede udvisningsregler. Udlændinge, der benytter deres ophold i Danmark til at drive narkohandel, er der ingen grund til blødsødenhed over for. De skal ud, og er de blevet dansk gift, må ægtefællen jo følge med, hvis man ønsker at opretholde samlivet. Kun sammen med en bedre forebyggelse og en bedre behandlingsindsats vil disse konsekvente indgreb over for narkohandlerne kunne bidrage til at nedbryde misbruget af hårde stoffer og til at skabe en større trykthed i befolkningen.

På samme måde kræves der alvorlige indgreb, utraditionelle indgreb, over for den stadig grovere rockerkrig og rockerbandernes totale ansvarsløshed over for uskyldige beboere, der i realiteten misbruges som levende skjold. Jeg synes, det er rigtig usselt, det, der foregår fra rockerbandernes side, og situationen i dag er helt uacceptabel. Derfor kan vi støtte de varslede initiativer om at give politiet adgang til at rydde rockerborgene og om at give politiet

væsentlig bedre efterforskningsmuligheder, herunder ved aflytning, ransagning og en øget vidnebeskyttelse.

Jeg håber, at vi her i Folketinget kan få en god debat om disse spørgsmål, og at vi kan samles om disse indgreb over for rockerne og deres afstumpede adfærd og grove kriminalitet. Vi er klar til en hurtig gennemførelse af den nødvendige lovgivning.

Lad mig til slut gøre nogle bemærkninger om Europapolitikken, herunder om den igangværende regeringskonference. Udvidelsen med de central- og østeuropæiske lande, herunder de baltiske lande, står naturligvis øverst på den politiske dagsorden, når vi taler Europa. Vi har en historisk chance, som ikke må forpasses.

EU er i høj grad et fredens projekt, men på dagsordenen står også andre vigtige emner, som kan gøre EU til borgernes Europa.

Danmark har fremlagt tre meget offensive og meget ambitiøse oplæg om beskæftigelse, om miljø og om mere åbenhed i EU. Vi skal arbejde på at få et særligt beskæftigelsesafsnit skrevet ind i Traktaten med forpligtende målsætninger. Medlemslandene skal naturligvis fortsat selv have ansvaret for beskæftigelsespolitikken, men indsatsen skal koordineres til gavn for den samlede beskæftigelse. Der er en betydelig opbakning til den danske model i mange EU-lande, og Kommissionen har netop også fremhævet den aktive danske arbejdsmarkedspolitik som et eksempel for de øvrige lande.

På miljøområdet er der også brug for en fælles indsats. Vi skal have målsætningen om en bæredygtig udvikling skrevet ind i Traktaten. Hensynet til miljøet skal indbygges i alle politikområder. Vi skal også have miljøet til at stå stærkere i det indre marked. Visse miljøafgifter skal kunne vedtages ved flertalsafgørelse, og vi skal have miljøgarantien styrket på to måder, dels så den kan påberåbes, når ny viden kommer frem, og dels således, at et land naturligvis kan kræve en anvendelse af miljøgarantien forelagt for EF-Domstolen.

Man kan vel kun ydmygt håbe, at de danske ønsker om en styrkelse af miljøhensynet også, når det kommer til stykket, kan finde støtte hos den danske kommissær. Vi får næppe de danske ønsker opfyldt fuldt ud, men ethvert skridt i den rigtige retning bør der kvitteres for med tilfredshed også i dette Folketing. Det vil kunne bidrage til en større folkelig opbakning til EU.

Men det er også sikkert, at hvis den danske EU-debat fortsætter med primært at dreje sig